

Vizaknai Literati Nagy Péter.

A történelem lapjain nem igen találkozunk e névvel. Fontosabb események nem fűződnek nevéhez, melyeknek ő középpontja vagy éppen végrehajtója volt volna. És mégis, hogy most harmadfél század után emléket fölelevenítjük, azon kérdés merülhet föl: miért? Elmondjuk röviden. Nem kis meglepetéssel láttuk és olvastuk ugyanis I. Apafi Mihály fejedelemnek egy évben 1662. és egy hóban márcziusban kiállított négy darab eredeti adománylevelét, melyekben különböző helyeken és megyékben egész birtokokat, birtokrészeket adományoz Vizaknainak és mindkét ágon levő törvényes örökösöknek, utódainak.

Az első adomány-levelél kél 1662. márcz. hó 9. Görgény-Szent-Imrén, mely szerint „Fehérmegyében Kemény János aknai egész birtokát, mivel ő a fényes török porta engedélye nélkül, — melynek mi Isten igazságos ítéletéből a mi bűneinkért igája alá jutottunk — Erdélyországunkba titkon betört, elfoglalta és magát fejedelemmé tétette, de nemsokkal azután a hatalmas török császár fegyverei Szász-Nagy-Szöllősnél meggyőzték s ő elesett s így azon birtok — Akna — reánk és a kincstárra szállott s következőleg az a fölött való rendelkezés fejedelmi hatalmunkba jutott: tehát ezen birtokot minden hozzávaló tartozékaival együtt — figyelembé vevén Vizaknai Péternek hűséges és engedelmes szolgálatjait, miket ő elődeinknek Erdély fejedelmeinek, valamint nekünk is egész igyekezettel és állhatatossággal fedhetlenül mind a segesvári, Kemény Jánostól ellenünk német császári és saját seregével intézett ostrom alkalmával, mind most is fényesen tanusított — neki (Vizaknainak) adjuk, adományozzuk“ stb. Így szól a latin nyelven kiállított okmány, megpeesételve s aláírva a fejedelemtől és titkárától Lugosi Ferencztől. A beigtató parancs ápril. 21-én kelt.

A második adomány-levél ugyanazon hó márczius 20-án kél Görgény-Szent-Imrén. Ebben a hosszuaszói és hosszupataki részországokat adományozza Vizaknainak, melyek előbb hosszuaszói Szöllősi János ősi birtokai voltak, ekkor pedig borosjenői Teleki Mihály birta bizonyos mennyiségű pénzösszegért zálogban. De mivel az ország uniojától — így szól az okmány — és testétől el és különvalva ellenünk és országunk ellen működtek és ámbár az ország rendei a márczius 10 ére Görgény-Szent-Imrére hirdetett és összehívott országgyűlésre testvéries indulattal megkeresték és kifejezetten fölkérték őket, hogy 15 nap alatt márczius 10-től számítva az ország uniojára és hűségünkre visszatérni el ne mulasztják, de a rendeknek ily megintésére sem tértek vissza a kitűzött záros határidőre: ezért az ország karai és rendei ugyanezen országgyűlésen kölesönös tanácskozás és megfontolás után hűtlen hazaárulóknak bélyegezték, nótázták, fej és vagyonvesztésre ítélték s javaik reánk és a kinstárra szállottak stb. A beigtató fejedelmi rendelet is ugyanazon napon kél, az adomány-levél pecséttel s eredeti aláírással ellátva, mint az előbbi.

Alig pár nap múlva márczius 25. következett a 3-ik adomány-levél kiállítása is ugyanott Görgény-Szent-Imrén a Vizaknai részére. Ebben Domokos Jánosnak Küküllő vármegyében Mikeszásznán, Keszléren, Lodormányon és Lunkán volt részbirtokait adományozta Vizaknai Literati Nagy Péternek.

Utoljára ismét Kemény János részjóságainak elajándékozására került a sor ugyanazon hó 31-ik napján a görgény-szentimrei gyűlés után Katonában. E részjóságok vannak Ölvesen, az ott levő nemesi telekkel és Szent-Mártonban, Kolozsmegyében, továbbá Szabad és Szabéd községekben Marosszékbén. Ez is mint a három első rendesen kiállítva, megpecsételve s a fejedelem és titkára Lugosi Ferencz által aláírva. A beigtató rendelet ugyanazon évben julius hó 11-én kelt Keresztesmezőn a táborban.

Minő rendkívüli nagy szolgálatokkal érdemelhetette ki Vizaknai Literati Nagy Péter e fejedelmi fényes kitüntetést?! Az adománylevelekben felhozott közérdekű okok mellett fölvilágosítanak élet-történeti adatai. De talán maga a fejedelem sem bízott ezen adományok állandóságában s csak szükség kényszerítette ijesztésből

tette az ellenpártiakkal szemben, hogy később megkegyelmezés által megnyerje magának a Kemény János híveit.

Egy év sem telt el s a következő megmutatta, hogy Apafi sejtelve nem volt alaptalan. Mert a görgény-szentimrei gyűlésen hűtlenségi perrel sújtott Kemény-párti hazafiakat az 1663. február 22. márczius 3-ig tartott szászkézdi országgyűlés föloldozta a nóta alól, törölte a Szent-Imrén hozott azon törvényezikket, hogy még a fejedelemtől se nyerhessenek kegyelmet. „Előbbi böcsületeket helyben állítjuk ő kegyelmének (Kemény Simonon kívül, mivel hazánk veszedelme forog benne) szabadon bejöhethetnek; homágiumokat praestálván minden jószágok megadatik.“ (XII. cz.) Teleki Mihálynak márczius 25-én az ebesfalvi kastélyban kiállított kegyelemlevél. Domokos Jánost is ezen gyűlés megbízza a portára küldendő pénz beszédésével és hogy a pénznek való bórzaeszkókról, ládákról s szekerekről gondoskodják Fábíán Istvánnal és Balogh Mátéval együtt. (X. cz.)

Kemény Simont és Kemény János fiát az ugyanazon évben szeptember 24-én Marosvásárhelyt tartott országgyűlés fölmenti a nóta alól. Petki István, Béldi Pál és Fleischer András fejedelmi helytartók tartják a gyűlést a fejedelem távollétében. A kincstár kezénél levő jószágairól nem rendelkezhetnek, míg a fejedelem vissza nem jó, akkor ajánlani fogják birtokai visszaadását is a fejedelemnek. (IX. cz.)¹

Vizaknai állami szolgálatai.

Az ország jövedelmének kezeléséről és bevételéről a görgény-szentimrei országgyűlés (1662. márcz.) XVIII. ez áll: „Mivel a mostani romlott állapotunkhoz képest főkomornikot nem választhattunk, holott arra is sok expensa (kiadás) menne, számadással pedig fel sem akarják venni a főrendek, kire mi sem mehetünk s ezután sem megyünk: praefectus Vizaknai Péter deák atyánkfia voluntarie

¹ 1664 nov. 1—19-ig tartott országgyűlésen Segesvárt ismét szóba kerül a Görgény-Szent-Imrén nótázottak folyamodása. Ezek kegyelmet nyertek ugyan, de ők éppen az ellen folyamodtak, mert ezt arra lehetne magyarázni, hogy ők a haza ellenségei voltak, a mi pedig nem áll. Kérelmükre tehát az illető törvény egyszerűen eltöröltetett: Szilágyi S. Erd. országgyűlési emlékek. XIII. k. 65. 1.)

arra promittálá előttünk magát, hogy minden ország számára proveniálandó proventusokra gondot visel híven és minden rendektől, valakik annak gondviselői, procuráloi és perceptori, számban, extractusban veszi és véteti s igazán beszolgáltatja is Szebenbe Thuri László atyánkfia kezébe. " E szerint Vizaknai főszámvevő Thuri főpénztárnok volt. Felhatalmazza a gyűlés arra is a főszámvevőt, hogy a megátalkodott szolgálkat megfogathassa és felvegye rajtok, valamivel a kincstárnak tartoznak s ebben kedvezést ne tegyen s el se mulasszon becsülete és hivatala vesztése alatt.

A nagysinkai országgyűlés (1664. jan. 31. február 24. XXXIII. czikk.) a kincstári tisztektől való számvételt az országra relegálván, ezen hivatal alól fölmenti Vizaknait.

A segesvári országgyűlés (1664. nov. 1—19. XVIII. cz.) az adók beszédésének két határidejét január 1-re és április 1 re rendeli oly móddal, hogy mindenik vármegyében a vármegyék pénztárnokai szedjék be s a megírt határidőre szolgáltatassák be Szebenbe országtól választott¹ főpénztárnok Vizaknai Péter deák atyánkfia kezébe, kinek teljes hatalmat adunk, hogy a görögök birájának, aranytallér vevőknek, poraranyváltóknak, harminczadosoknak, portusi perceptoroknak és a bányák praefectusinak parancsolhasson, kik is kötelesek legyenek megfogadni parancsolatját és kezéhez vinni mind aranyat, tallért s garas poltura pénzért beadni ország szükségire, tam in massis, quam in cusis."

A következő évben 1665 a Radnóton szeptember 10—16-ig tartott gyűlésen szeptember 11. bemutatta Vizaknai számadását, melyből kitűnt ugyan a befizetés, de nem a hátralék ügye. Másnap 12-én, nagy zajra adott alkalmat a hunyadiak panasza, hogy Vizaknai a *timont* nem akarja adóban elfogadni. A XI. czikkben tehát végezték, mivel már igen bejött a hazába a *timon*,² mindenütt 15 pénzben elvegyék az ország adóján, portuson és aknákon s harminczadokon kívül; a danczkai (Dánecz) *ortot*³ is 40 pénzben vegyék el.

¹ Előbb Haller Jánost, azután a többi tanácsurakat kinálták meg a főpénztárnoki hivatallal, de egyik sem akarván elvállalni, úgy ruháztatott Vizaknaira; — megelőzőleg Haller volt a kincstartó.

² Timon, idegen pénznem.

³ Orto v. ortis: német pénz, $\frac{1}{4}$ része a forintnak = vagy 25 denár.

Fiatalabb éveiből a következő adatokat jegyezhetjük föl. 1648 I. Rákóczy György fejedelem udvarában találjuk, mint provisort, tisztartót; 1649. márczius 19-én, „nemes és vitézlő Nagy Péter Deák Vizaknán Fehérmegyében lakó“ Rákóczy Zsigmond balázsfalvi udvarbírája. Ugyanazon év november 19-én, nemes és vitézlő Vizaknán lakó Nagy Péter Deák, mostan Rákóczy Zsigmond ő Nagysága balázsfalvi udvarbírája eskettet Ohabán Fehérmegyében, egy házhelyért, melyet néhai Désfalvi Gáspár uram (Vizaknai ipja) adott volt ajándékba Páskuly Jánosnak, melyért ez is egy lovat ajándékozott Désfalvi Gáspár uramnak. Ugy látszik ezekből, hogy a Rákóczyaknak bizalmas udvari embere volt és a gyakori gyors fejedelmi változások idején a kedvezőbb viszonyokhoz és körülményekhez alkalmazkodás művészetét értette. Továbbá mint az elkobzások, vagy kihalások következtében a kincstárra szállott jószágok, birtokok igazgatója, a tizedek v. dézmák albérlője, a váradgyaportusi sóraktárak és a sóbányák jövedelmeinek főfelügyelője ily hivatali állásaiban rendelkezhetett pénzzel s alkalomadtán, a mi gyakran fordult a koldussá lett országban, az ellenfejedelmek küzdelmei s harezai között, nem volt nehéz feladat a körülményekhez képest egyiknek vagy másiknak segélyére lenni, szolgálatot tenni, a mint ezt Apafi is kifejezte adományleveleiben, „hű szolgálataiért, miket ő (Vizaknai) elődeinknek, Erdély fejedelmeinek, úgy nekünk is egész igyekezettel tett és készséggel teljesített“. Államgazda, fináncz-tehetség, képzettség, azonkor Dusehekje.

Házassága Désfalvi Judittal, szászujfalusi nemes Désfalvi Gáspár leányával 1641-ben volt. Tanúsítja ezt azon szerződés, mely szerint szászujfalusi Désfalvi Gáspár örményszékesi birtokát 1628 zálogba adta Vizaknai Hajdu Györgynek, vizaknai kamara ispánnak 650 frtban. Ezen szerződést Désfalvi Judit kiveszi átíratban 1641-ben a gyulafehérvári káptalan levéltárából, hogy az említett örményszéki birtokot kiváltsa Hajdu György leányaitól. Ezen hiteles kiadott átíratban Désfalvi Judit „nobilis virgo, nobilis autem Petri Nagy Literati de Vizakna desponsa“ iratik.

Ugyanitt Örményszékesen zálogúl lekötötte volt Désfalvi Gáspár egy Badán Péter nevű jobbágyát házastól, gyermekestől, minden örökséggel együtt 1619-ben 57-edfél magyar forintban Mihályfalvi

Thüri Andrásnak. Ezt megelőzőleg még ohábai birtokát 878 forintban tette volt zálogba nagy szükségűtl kényszerítve, miután a török fogságból kiszabadult s nyomorult helyzetében sem rokonai, sem közellévő ismerősei sem tudtak segíteni rajta.

Mindezen elzálogosított birtokokat, birtok részeket, jobbagyákat Vizaknai Nagy Péter feleségével mint örökséget visszaváltotta és mégis Székelykoocsárdi Szilágyi András félszázad mulva 1696-ban perrel támadja meg s új osztályra akarja kényszeríteni Vizaknai négy gyermekének utódait.

1653. február 8. Gyulafehérvárt hidegvizi néhai Désfalvi Gáspár leánya, Désfalvi Juditnak, Vizaknai Literati Nagy Péter feleségének és testvéreinek Désfalvi Györgynek számokra kelt és kiadott osztoztató parancsból (mandatum divisionale) arról is értesülünk, hogy édesanyjuk *Orbán Borbára* volt és hogy a hidegvizi birtokból osztozott az említett testvér-pár.

Vizaknai haláláról Enyedi (Lakatos) Márton marosvásárhelyi polgárnak „Emlékezetének könyve“ ezimű 1745. írt naplószerű kis krónikás összeszedett jegyzeteiből értesülünk. E szerint 1667-ben „Vizaknai Literati Péter, vagy Péter Deák, az ország praefectusa s a fejedem fősfára meghala. A praefectust eltemeték itt a marosvásárhelyi templomban a Balog László uram temetése végiben a chorus felől, a hol a deákok ülnek“.¹

Ekkor, 1667. január 5—február 4-ig országgyűlést tartottak Marosvásárhelyt s maga a fejedelem Apafi is jelen volt. Ekkor halt meg Vizaknai. (Ezen gyűlés alatt egy ebéd alkalmával, nem levén még akkor fia Apafinak, a Bánffi Dénes fiát mint örökösét köszöntötte fel.)²

Vizaknai Nagy Péternek Désfalvi Judittól egy fiú és három leány gyermeke maradott. Ezek:

1. Nagy Borbára, Naláezi Andrásné, Déván.
2. Nagy Kata, első férje magyar-dellői Jármí Ferencz, második veresegyházi Borsai Nagy György, 1697-ben már özvegy.
3. Nagy István, neje Zsuki Krisztina, kitől volt egy leánya. Nagy Mária, Cserei Farkasné és egy fia. Nagy József, ki 1697-ben kiskorú volt, a mint a peres aktákból látszik, és édesanyja Zsuki

¹ Lásd Erdélyi Múzeum XVIII. k. 487. s k. II. 1901. Kolozsvár.

² Szilágyi Sándor Erdélyi országgyűlési emlékek XIV. k.

Krisztina volt a természetes gyámja, kinek ekkor (1697) már mihályfalvi Tordai János második férje.

4. Nagy Judit, szenttamási szalánczi István neje, kitől gyermekei: Szalánczi György, Gábor, ki 1697-ben kiskorú, Klára, Katona Mihályné és Mária, Baresai Tamásné.

Désfalvi Gáspárnak a most említett leányán Désfalvi Judit Vizaknai Péternén kívül még három leánya volt Orbán Borbárától. Ezek:

1. Désfalvi Kata, Dobolyi Istvánné Déván, kinek leánya Dobolyi Judit, Csáki Istvánné Déván.

2. Désfalvi Kata, kinek férje Kovács István N.-Enyeden, kitől leánya Kovács Bora, Lippai Istvánné N.-Enyeden.

3. Désfalvi Erzsébet, kinek férje Boéja Mózes Alvinczen, kitől leánya Boéja Bora, Fogarasi Lászlóné Gyulafehérvárt. Továbbá kikről már előbb szólottunk:

4. Hidegvizi Désfalvi György, kinek fia Désfalvi Farkas, lakott Mikeszászán és

5. Désfalvi Judit, Vizaknai Literati Nagy Péterné.

Désfalvi Gáspárnak testvérei és ezek származékai.

Désfalvi Pálnak három fia és egy leánya volt. Ezek:

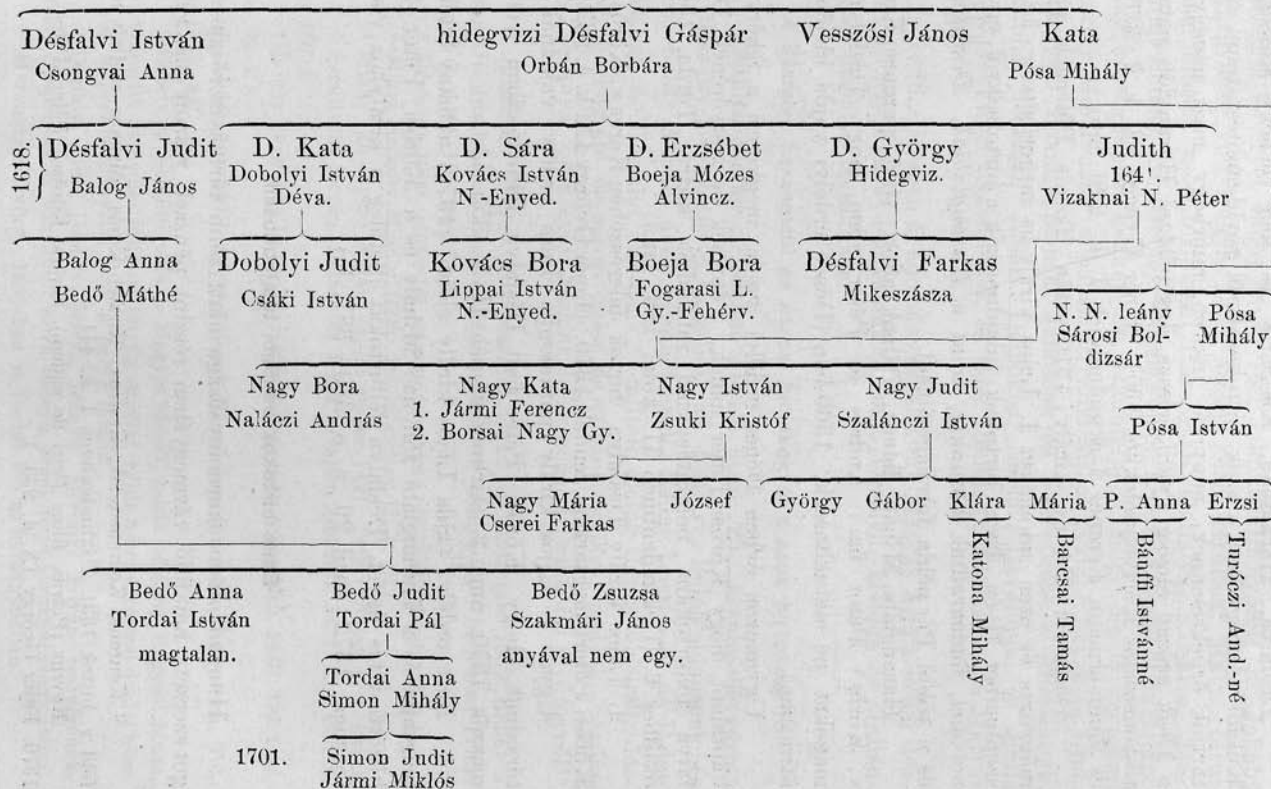
1. Désfalvi István neje Csongvai Anna, kitől leánya Désfalvi Judit, ki 1618-ban Balog Jánosné. Ezeknek leányuk: Balog Anna, Bedő Máténé; leányaik: Bedő Anna, Tordai Istvánné, magtalan; Bedő Judit, Tordai Pálné és Bedő Zsuzsa, Szakmári Jánosné. NB. anyával nem egyek. Tornai Pálnak Bedő Judittól leánya: Tordai Anna, Simon Mihályné, kitől leánya Simon Anna Jármí Miklósne 1701-ben.

2. Désfalvi Gáspár, kinek származékait előbb látók.

3. Désfalvi János Vessződön.

4. Désfalvi Kata, férje I. Pósa Mihály, kitől egy fia: Pósa Mihály és egy leánya: N. N. Sárosi Boldizsárné; II. Pósa Mihály fia Pósa István, kinek két leánya: Pósa Anna, Bánffy Istvánné és Pósa Erzsébet, Thuróczy Andrásné. Ezen leányok 1635-ben még árvák és gyámjok: Porkoláb András volt.

Désfalvi Pál

Désfalva, Harangláb, Kis-Sáros és még néhány községről Küküllővármegyében s azok birtokosaikról rövid említést tenni nem tartjuk érdektelennek, annyival inkább, minthogy azok némelyike a 13-ik század elejéig nyulik vissza. Igy például Harangláb pataka tőszomszédos Körtvélytelekkel 1301. (Fejér György VI. k. 2. 323. l. és Zimmermann Ferencz Urkundenbuch I. k. 220. lap).

Désfalvát Károly király 1310. után Tornis Péternek adományozta és ezen adományt I. Lajos király is megerősítette 1334. szeptember 10-én. Ezen birtokok tulajdonosai a birtokaikról vevén nevöket, fönmaradtak korunkig, mint a *Haranglábiai*, *Désfalviai* és a többi. Pár példa felvilágosításul.

Haranglábi Mihály fiának, Pálnak adott tiltó paranes Keres v. Körös¹ Péter fiai: András és Péter ellen, hogy Désfalvába magokat ne statualtassák, 1360-ban (Dénes erdélyi vajda idejében, átiratban).

Ugyanazon évben Dénes erdélyi vajda megkeresi a fehérvári káptalant, hogy Körösi Péter fiának, Péternek és testvérének Désfalva félbirtokába beigtatásuknál működjék közre. Torda, 1360. október 6. (Urkundenbuch II. kötet 183. lap.)

I. Lajos király Désfalva birtok felerészében Keres v. Körös v. Körösi Pétert megtartani rendeli 1370. (Fejér György IX. k. 4. 233. l.)

Ugyan I. Lajos király paranesolja Imre erdélyi vajdának és társainak, hogy Körösi Péter fiait Désfalva félbirtokában védelmezzék 1370. aug. 2. (Urkundenbuch II. k. 355. l.)

Imre erdélyi vajda Lajos király előbbi (1370) okmány értelmi beigtatja és a Haranglábi Pál fia: Mihály és a Körösi Péter fiai közötti vitás ügyet, Désfalva félbirtokát illetőleg a királyhoz viszi. (Szeben, 1372. april 29. u. o. 380–381. ll.)

Ezen birtokok későbbi tulajdonosai.

Hunyadi János kormányzósága alatt több birtok és részjoszágot szerzett Küküllő vármegyében részint pénzzel, részint más rész-

¹ Keureus, Keureus-telak, Kewrus, Kirtsch-Körös, Megyes mellett levő föld v. birtok 1331. Urkundenbuch I. k. 441. l.

Kewrus (Petrus, filius Petri de eadem) körözi Körözi Péter, Péter fia. 1370. Fejér György IX. 4. 233. l.

jósággal Lengyel János özvegyétől Jakabfi Orsolyától, ki Jakabfi Györgynek¹ volt leánya. 1459. királyi kézre kerültek, Mátyás birtokába jutottak azon birtokok: Harangláb, Gálfalva, Kissáros, Désfalva,² Borzás, Kernetelke, (?) Somostelke, Laczkod, Széplak és Balázstelke községekben. Ezeket és Jakabtelke s Telek nevű birtokait Székely Mihálynak,³ néhai szentiványi Mikay Antal⁴ fiának és általa Szentiváni István⁵ fiainak, Jánosnak és Ferencznek s utódaiknak, továbbá héderfaji Lőkös Domokos⁶ fiának Istvánnak és általa Imre⁷ és Péter testvéreinek és ezek utódainak adományozta Mátyás király.

1488. Bécsben új adomány-levelet ad Mátyás király néhai désfalvi Eczely János⁸ leányainak: Anna, Orsolya, Helena és Juliánának désfalvi birtokukra.

A désfalvi, haranglábi és sárosi birtokokról s azok birtokosairól.

Bethlen Gábor fejedelem 1618. ápril. 25. Gyulafehérvárott új adomány-levelet (nova donatium) ad désfalvi Balog Jánosnak és néhai Balog Mihály árva gyermekeinek, Balog Lászlónak és Balog Katának és Désfalvi Juditnak,⁹ említett Balog János nejének, désfalvi, haranglábi és sárosi egész és részirtokaira, melyek részint atyai és anyai örökségek, részint pedig néhai Haranglábi Györgyről¹⁰

¹ Jakab fia György kolozsmegyei ispán és szolgabíró 1359. Ennek a leánya Orsolya lehetett Lengyel János özvegye Hunyadi J. idejében Teleki Codex I. k. 110 --111. lap.

² Désfalva 1360. előfordul az okmányokban Urkundenbuch, 183. l.

³ Mikai Székely Mihály 1505. Teleki Codex II. k. 277.

⁴ Mikay (de Myka) Antal, vajdai ember 1427. Teleki Codex I. k. 494. l.

⁵ Szentiváni István, Balázs és Péter alvajdai emberek 1427. Tel. Codex. I. k. 499. l.

⁶ Lőkös Domokos héderfaji Küköllumegyében szolgabíró. 1448. Tel. Cod. II. k. 35. l.

⁷ Lőkös Imre 1478. ügyvéd Zsuki Pálné Jusztina asszony ügyében. Tel. Cod. II. k. 140. l.

⁸ Eczely v. Ecellini villa = Megyes városa, tehát désfalvi Megyesi János. A hártýára írt oklevelet Báthori István erdélyi vajda a kenyérmezsei diadal hőse írta alá. A pecsét hiányzik, csak a helye látszik.

⁹ Désfalvi Judit, Désfalvi István leánya. Désfalvi István testvéreinek, Désfalvi Gáspárnak is van Judit nevű leánya, kinek férje Vizaknai Nagy Péter.

¹⁰ Haranglábi György 1653-ban is fordul elő az okmányokban.

és dészalvi Dészalvi Istvánról az ők testvéreiktől vérségjogon jutottak és szállottak reájok és a mely birtokoknak ők nyugodt és békés használatában voltak az örökbe fogadások¹ és megerősítésök idejétől fogva és vannak ma is (1618.), csak írott okmányra van szükségök, mert az hiányzik. Mindezt megadja, megerősíti Balog Jánosnak, Balog László és Katalinnak (ki később Sárosi Györgyné) és Dészalvi Juditnak, nevezett Balogh János feleségének, lemondván mindazon birtokokra vonatkozható fejedelmi jogáról. Eredeti, borított peccséttel, a fejedelem és titkára Bölöni Gáspár sajátkezű névaláíratokkal ellátva.

E birtokrészek később ezikmántori Darlaci István birtokába kerültek s utána fiára Darlaci Ferenczre néztek. De édes anyja: Pistaky Bora, kinek második férje Hosszuaszói Ferencz, harmadik pedig Szalkai Tamás volt, elidegenítette e birtokrészeket, melyek Gyulas, Gálfalva, Harangláb, Bábahalma, Bord, Kissáros, Somostelke, Kernitelke, Borzás és Laczkod községekben voltak. Harangláb János vette meg 1629. Darlaci Ferencz ellene mondott e vásárnak. Mi lett a következése? Harangláb Ferencz gyermekei között oszlott meg 1629. u. m.:

Harangláb Erzsébet, Radó Kristóf özvegye,
 „ Margit, Zilkereki Szakácsi Jánosné,
 „ Zsófi, Bolonia Balázsné,
 „ Judit, Kár Istvánné Szőkefalván,
 „ Anna, Nagy Mátyásné,
 „ János.

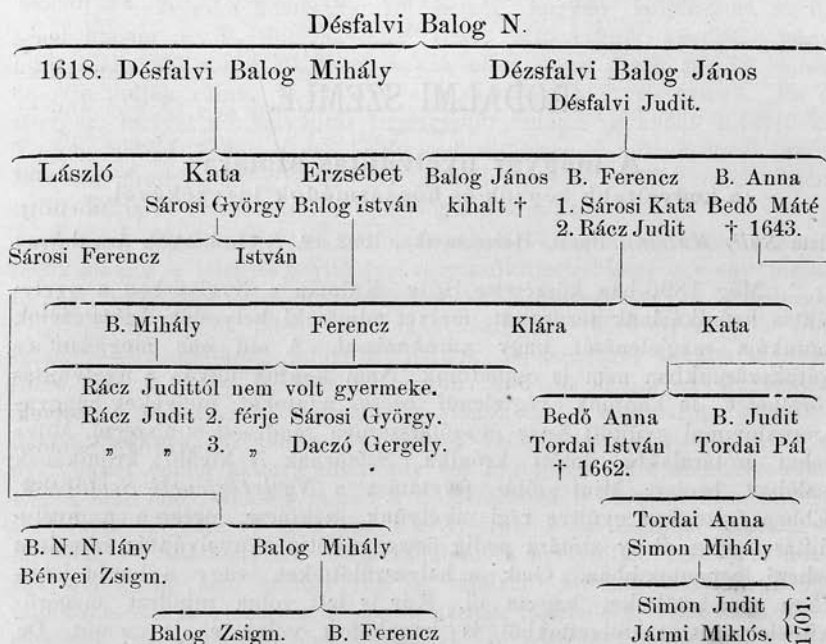
Harangláb Erzsébet Radó Kristófné elhalván, az ő birtoka szállott atyafiára, illetőleg testvéreire:

Harangláb Jánosra,
 „ Judit, Kár Istvánnéra,
 „ Zsófi, Boloni Mátyásné,
 „ Margit, giroti Szakácsi Jánosnéra.

„Mivel pedig Anna asszony, a ki mikor paraszt emberhez ment volna, az okon annakelőtte nem adtak volna részt (1629.) az ő atyjok Harangláb Ferencz jószágaiából:“ most 1636. megosztottnak, részt adnak Annának is, részint birtokban, jobbágyokban, részint marháknban, tinók, tehenek és esikókban.

¹ Kik és kiket fogadtak örökbe?? Harangláb György Balogékat??

A désfalvi Balog család leszármazása a következő:

KONCZ JÓZSEF.